

man tør sige, at Folk vare nok saa kongelig-sindede i Frederik den Sjettes Tid som i Frederik den Syvendes; hvorledes det vil stille sig under Christian den Niende, kan Erfaringen endnu ikke have godtgjort. Saavidt jeg skjønner bliver der altsaa ingen anden Forklaringsgrund over Tilstrømningen tilbage end den naturlige, der ligger lige for Haanden, at Folk ønske at faae deres Børn ind i Metropolitanaskolen fremfor i en anden Skole, fordi de have mere Tillid til den; med hvad Ret skal jeg ikke her indlade mig paa at drøfte, men jeg skal kun fremsætte den Kjendsgjerning, at dette er Grunden, hvorfor Folk ønske at faae deres Børn ind i Metropolitanaskolen. — Dernæst skal jeg gjøre den Bemærkning, at jeg ikke har sagt, at Embedsmænds Enker havde større Ret til at faae deres Børn frit underviste end andre Enker; jeg kom kun til at tale om Embedsmænds Enker i Modsetning til den Paastand, der var fremsat, at det især var Sønner af Embedsmænd, der kom ind i Metropolitanaskolen, og til den Mening, som hænges sammen dermed, at de vel kunde have Naad til at betale. Jeg bemærkede da, at mange ubemidlede Embedsmænds og navnlig Embedsmænds Enkers Børn kom ind i Skolen. — Jeg har slet ikke forsvaret noget ægyptisk Kasteveesen; men jeg har kun gjort opmærksom paa den ubestridelige Kjendsgjerning, at Børn meget ofte følge deres Faders Gjerning. Jeg troer, at det er meget naturligt; men derom er der ikke Spørgsmaal her; Spørgsmaalet er kun, om det virkelig er Tilfældet. — Angaaende Forholdet mellem Embedsmænds Børn og Børn af Forældre i andre Stillinger, skal jeg bemærke, at jeg er overbevist om, at Metropolitanaskolens Rector, saavel ved Optagelser i Skolen som ved Uddelingen af Fripladser i den Henseende bevarer den strengeste Upartiskhed. Jeg maa dernæst værges mig mod en anden Uttring, som man har tillagt mig, nemlig den, at jeg skulde have meent, at de private Skolebestyrere vilde, naar Metropolitanaskolen blev ophævet, conspirere for at sætte Skolepengene op. Jeg har aldrig brugt et saadant Udtryk, og det kunde aldrig i Verden falde mig ind at bruge det. Jeg har kun sagt, at naar Metropolitanaskolen blev nedlagt, vilde Skolepengene blive forhøiede i de private

Skoler; men selv om dette blev Tilfældet, vilde det paa ingen Maade give noget urimeligt, eller overhovedet noget saadant Overstud, som Skolebestyrerne ikke kunne synes egentlig at burde have. Det er en Selsølgelse, at Statens Skoler kunne være billigere end de private, og det er min Mening, som jeg troer lader sig forsvare, at Metropolitanaskolen ogsaa i den Henseende staaer som en Regulator, der ikke er uden Indflydelse paa de andre Skoler her i Staden, saaledes at disse, selv om de kunne fjerne sig noget fra det Beløb af Skolepenge, som betales i Metropolitanaskolen, dog ikke kunne vove at fjerne sig altsfor meget derafra.

Tfsherning: Det er mig kjær, idet jeg tager Ordet i denne Sag, da at kunne lægge tilside alle almindelige Betragtninger om den classiske Dannelse, Spørgsmaalet, om det er saa, at Grækerne vare de, som have udmærket sig meest ved classiske Frembringelser, fordi de ingen classiske Forgængere havde, eller saa, at Romerne aldrig ere komne til det samme Standpunkt som Grækerne i denne Henseende, just fordi de havde de græske Classikere for sig, og vare mere bundne. Jeg er ogsaa fri for at gjøre Regnskab for, om den classiske Dannelse opftiller store Mænd, Mænd, som i sin Tid have skrevet overmaade smukke Ting, men som ved Siden deraf have været de allernuleste og fletteste Krabater; det lader jeg staae ved sit Værd, og har Intet dermed at besvare. Der er ikke Spørgsmaal, om den classiske Dannelse skal udklives eller ikke udklives, skal støttes eller ikke støttes, og jeg behøver ligesaa lidt at indlade mig derpaa, som paa et Spørgsmaal, der ogsaa har foreligget, nemlig om den islandske, eller den græsk-romerske Classik er den bedste. Jeg lader, hvem der vil, hente Stene fra Hadrians Grav for at bekæmpe dem med, der segte med Knive af Flint. Alt dette ligger udenfor den hele Forhandling; vi have her med et ganske simpelt Spørgsmaal at gjøre. Her er Spørgsmaal fra alle Kanter, om det er paa rette Tid, at vi tage Fornuften fangen, og ikke gjøre unødvendige Udgifter, naar der ikke derved opnaaes et virkelig Resultat og Udbytte, og om der her foreligger en Sag, hvorom det er klart, at